

Kl. 18:37

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Jakob Axel Nielsen):

Det er jo et forslag, der meget ligner det, vi lige har haft, så jeg vil benytte lejligheden her til også at kvittere for den måde, vi har behandlet det forrige forslag på. Det bliver sandsynligvis det samme her, for den enighed, der er, om, at vi lader det overgå til en beretning, og den enighed, der er, om, at vi skal gøre noget for at styrke det her område, lover godt for, at vi kan lave noget godt for den her gruppe mennesker. Men jeg vil holde den her tale kort af de grunde, jeg lige har været inde på; det er et forslag, vi netop har behandlet.

Men jeg vil imidlertid gerne indlede med at understrege, at personer, der har forsøgt selvmord, eller som er selvmordstruede, som alle mulige andre har krav på hurtig, intensiv og relevant behandling. Det er regeringens målsætning, og det fremgår af vores regeringsgrundlag, og det glæder mig også, ligesom under det forrige forslag, at kunne konstatere, at det her også er et udgangspunkt, vi deler med Dansk Folkeparti.

Forebyggelse og behandling af selvmordsforsøg har stor fokus i regeringen, og forskningen viser, at selvmord og selvmordsforsøg udspringer af mange forskellige forhold og årsagsfaktorer. Der er tale om komplekse problemstillinger, som skal håndteres i flere forskellige sektorer og på forskellige måder på de forskellige niveauer. Det er derfor vigtigt, hvis antallet af selvmord og selvmordsforsøg skal nedbringes, at der sættes ind med en egentlig forebyggelse som med diagnostik og relevant behandling samt en hurtig opfølgning, når det er det, der er relevant.

Som noget nyt har Sundhedsstyrelsen i specialevejledninger for psykiatri og børne- og ungdomspsykiatri fastsat, at selvmordsforebyggelse er en regionsfunktion, og det har den gjort for at styrke, udvide og kvalitetssikre indsatsen mod selvmord. Der stilles således særlige krav til forebyggelse og behandling af selvmordsforsøg for ikke-psykisk syge eller lettere psykisk syge patienter.

Det har hele tiden været regeringens mål at sikre hurtig og relevant behandling af selvmordstruede – som sagt lige før indgår det i regeringsgrundlaget – og det var også derfor, jeg i forbindelse med satspuljeforhandlingerne sidste år bad Sundhedsstyrelsen vurdere, hvordan behandlingsindsatsen over for personer, der har forsøgt selvmord, kan styrkes yderligere. Sund-

hedsstyrelsen vurderede, at indsatsen i forhold til forebyggelse og behandling af selvmordsforsøg med fordel kan forankres i de centre for selvmordsforebyggelse, som allerede er etableret i hver enkelt region. Regeringen og satspuljepartierne, som også inkluderer Dansk Folkeparti, var på den baggrund enige om at afsætte 20 mio. kr. over de næste 4 år til en styrkelse af behandlingsindsatsen over for personer, som netop havde forsøgt selvmord.

Det fremgår af regionernes ansøgninger til puljen, at regionernes centre til forebyggelse af selvmord allerede i dag varetager flere af de funktioner, som Sundhedsstyrelsen anbefaler. Der er imidlertid forskel på, hvilke behandlingstilbud man modtager, alt afhængigt af, hvor i regionen man bor. Puljen er netop udmøntet til en udvidelse og udbygning af regionernes centre for selvmordsforebyggelse, og derfor mener jeg ikke, som jeg også nævnte under behandlingen af det forrige beslutningsforslag, at det er netop nu, vi skal tage initiativer. Men vi vil følge udviklingen og se, om der fremadrettet er behov for en yderligere styrkelse af regionernes centre.

Jeg vil i den forbindelse gerne gentage mit forslag om, at vi i de kommende satspuljeforhandlinger i efteråret tager en åben drøftelse af, om der kan være behov for en yderligere styrkelse af de regionale selvmordscentre, herunder tager stilling til, om puljen til en styrkelse af behandlingsindsatsen afsat i satspuljen for 2009-2012 skal gøres permanent, når den udløber i 2012. Til den tid vil vores viden fra den kortlægning af unge pigers og drenges selvmordsadfærd, som jeg har sat Center for Selvmordsforskning i gang med, også kunne indgå i drøftelserne, og vi vil dermed have et bedre grundlag for en sådan vurdering af det nuværende og fremtidige behov på det her vigtige område. Og sædvanen tro, havde jeg næsten lyst til lige at indskyde, selv om min tale er slut, at jeg var meget enig i det, som fru Line Barfod anførte, nemlig at det er ret vigtigt, at vi finder ud af: Hvorfor sker det her? Hvad er det, der gør, at man får så ondt i livet, at man griber til de her redskaber – for løsninger vil jeg ikke kalde det? Vi skal altså kigge tilbage frem for kun at kigge frem: Hvorfor er det, man gør det her? Men det kan jeg også høre på alle ordførere at vi stort set er enige om.

Kl. 18:42

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Tak til ministeren. Vi går i gang med selve ordførerrækken, og den første ordfører er fru Sophie Løhde, Venstre.